

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Christiani Mayer E Societate Iesv, Diarivm
Meditationvm, De Præcipvis Vitæ Christi mysteriis**

Mayer, Christian

Coloniæ Agrippinæ, 1635

Hebdomas II. Post Epiphaniam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60091)

Dominica I I. post Epiphaniam.

De nuptijs in Canâ Galilea.

Ioan. 2.

2. Hebdom.
post E.
piphan.
I.

I. **I**nuitatus Christus cum discipulis venit ad nuptias. Quanta dignatio Domini maiestatis, regis Angelorum, Sponsi Virginum, non dedignantis cohonestare tenuiorum homuncionum nuptiale conuiuium, ob has causas. 1. Ut matrimonium à Deo institutum, mysticeque eo, veluti symbolo, suam cum Ecclesia coniunctionem designari ostenderet. 2. Ut eorum inopiæ subueniret. 3. Ut fidem discipulorum, aliorumque presentium confirmaret, nobisque omnibus humilitatem & charitatem, quauis oblata occasione exercendam commendaret: idque quanto zelo gloriæ Patris, & salutis animarum promouendæ?

Quantò maior eiusdem dignatio se vtrò toties ad conuiuium cum anima nostra celebrandum inuitantis, propinando nobis vinum compunctionis cum pane lacrymarum: vinum cor lætificans, cum melle cœlestium desideriorum;

rum: vinum amoris cum manna diuinarum cōsolationum: seu exstimulando nos ad assiduum profectum in triplici via perfectionis, vberemque gratiam offerendo! Gratitude, amor, zelus imitandi Christum in humilitate & charitate, & proficiendi in spiritu.

II. B. Virgo vinum deficere monuit, & dixit ministris: *Quodcumque vobis dixerit, facite.* Quanta illa pijsimæ Matris charitas! si tam sollicita fuit pro corporali inopia horum coniugum, à quibus non rogabatur: quāto sollicitior erit pro spiritali suorum filiorum, à quibus sincere invocatur, necessitate subleuanda,

Serm. 4.
de nat.

quæ quò cateris Sanctis est melior, iuxta D. August. *ed est de nostris commodis sollicitior.*

Quanta eius fiducia, quæ duriore in speciem accepto responso, nihil turbata, quasi impetrasset, quod verbo insinuarat, ministros, quorum opera filium vsurum in hoc patriando miraculo præuidit, dictis eius parere iussit! Quanta intercessionis eius efficacia, & impetrandi gratia, qua interueniente, vti accelerata est Incarnatio Verbi, sic nunc acceleratum tempus miracula inchoandi! Deuotio erga B. V. & imitatio charitatis, fiduciæ, patientiæ eiusdem.

III. Iussit Christus impleri hydrias aqua,

qua, quam in vinū optimum conuertit. quanta non solum potentia, sed & quāta benignitas, quāta liberalitas Saluatoris sex hydrias vini optimi miraculosè producti in his nuptijs carnalibus, pro accepto haustulo reddentis, & conuiuis omnibus liberaliter offerentis, at quantò maior eiusdem potentia, benignitas, liberalitas in nuptijs spiritualibus animæ in cellam vinariam introductæ propinantis totidem hydrias præcipuarum virtutū, charitatis in Deum, misericordiæ in proximos, zeli gloriæ Dei & salutis animarū, deuotionis, gratitudinis, obedientiæ seu perfectæ resignationis!

O quoties sponsus cœlestis stans ad ostium cordis tui & pulsans, tibi has easdem propinare desiderat! quin ergo confestim eum intromittis, conuiuium-que sanctorū desideriorum proficiendi in prædictis virtutibus illi instruis? Amor Christi, zelus in his virtutibus proficiendi.

Quomodo Christus infans exercuerit affectus internos Humilitatis.

II.

I. **E**Xpende, quomodo Verbum infans in præsepio vagiens, in matris gremio lactens, iam tunc inculcans nobis exemplo, quod docturus erat verbo:

Matt. 11. verbo: discite à me, quia mitis sum, & humilis corde: exercere perrexit, sicut in primo instati cōceptionis ceperat, profundissimæ humilitatis actus internos, videlicet 1. quoad conditionem humanæ naturæ præcisè spectatæ vilem se agnoscendo & reputando. 2. talem se ab omnibus haberi volendo & optando. 3. vilissimum se secundum id, quod ex humana natura haberet, reputando, & talem se reputari gaudendo: omnia dona naturæ, gratiæ & gloriæ humanitati suæ collata diuinæ liberalitati in solidum ascribendo, atque ita infra omnes se humiliando: idque quàm perfectè secundum omnem dimensionem, scilicet quàm latè quoad extensionem ad omnia eius obiecta; quàm sublimiter, quoad intentionis puritatem, & actuū intensionem: quàm longè quoad desiderium eos continuandi æternum: quàm incomprehensibiliter seu insatiabiliter, quoad heroica supra vires desideria: Et quidem absque dubio tantò perfectius, quantò clarius prævidebat 1. Humanæ naturæ secundum se solam spectatæ abyssalem vilitatem, & nihilitatem quoad esse, posse, operari in naturalibus, & supernaturalibus. 2. Summam eius fragilitatem, & ad omne malum propi-

pronitatem, ita vt verè secundum D. Solil. 15. August. non sit peccatum, quod fecit homo, quod non faceret alter homo, nisi præseruaretur ad eo, à quo factus est homo. 3. Omnimodam eius à Creatore & conseruatore Deo dependentiam à quo habet, quicquid habet boni, & per quem non habet, quicquid non habet mali. In quem denique finem? nempe, vt hic gloriam æterno Patri ab hominibus ablatam restitueret, superbiam nostram expiaret, ad sui imitationem prouocaret, gratiamque ad id necessariam impetraret. His expensis, gratulare Christo, & gratias age pro tot tamque heroicis actibus humilitatis amore tui elicitis, eisdemque eius exemplo elice in præsentem per plura, vel pauciora suspiriorum genera, iuxta Industrias meditandi c. 7. §. 1. 3.

II. Quomodo indoluerit eosdem internos humilitatis actus tam parùm, tam rarò, tam imperfectè ab hominibus vsurpari; è contra tot tamque grauibus peccatis superbix diuinam Maiestatem offendi: dubio procul tanto intentius, quanto euidentius perspiciebat infinitam diuinæ Maiestatis excellentiam, cui summa submissio deberetur: extremam hominum vilitatem, ignorantiam, fragi-

fragilitatem, malitiam, quæ omnem confusionem contumelia inque promeretur. His consideratis, subiunge actum similem compunctionis, seu elice actum humilitatis, quoad tempus præteritum. Vide ibid.

III. Quàm ardentem proposuerit eisdem actus internos tota reliqua vita continuare: actus externos suo tempore simul cum internis coniunctos frequentare in objectis maximè arduis, idque purissimè, intensissimè, constantissimè, insatiabilissimè: simulque omnibus affectu, verbo, & facto ipso intimè huius humilitatis imitationem inculcare? His similiter expensis elice eisdem actus humilitatis in futurum, cum propositis practicis hos vel illos actus humilitatis internos & externos, hac vel illa oblata occasione perfectè exercendi. Vide ibid.

Idem modus discurrendi & affectus prolixius excitandi seruandus est in sequentibus.

III. *Quomodo B. V. eosdem humilitatis actus eodem tempore frequentârunt.*

I. **E**Xpende, quàm perfectè B. Mater & Virgo, intuens filiolum suum in præse-

præsepio iacentem, sua vbera fugentem, quem credebat verum esse Deum, in cælo regnantem, in mundo homines & iumenta pascentem, frequentârît eisdem intimæ humilitatis affectus, quos à primo momento vltus rationis cœperat, & hucusque continuarat: tanto nunc dubio procul perfectius, 1. quantò in dies clarius fundamenta veræ humilitatis suprâ insinuata peruidebat. 2. quantò intensiorem habitum humilitatis, quem in excellenti gradu infusum acceperat, continuo exercitio iam auctum habebat. 3. quò longius ab omni superbix fomite, omni que alio humilitatis impedimento aberat. 4. quò plura, & maiora extraordinaria charismata & priuilegia sibi gratis collata agnoscebat. 5. quò sagacius hæc omnia a suo puro puto nihilo, quod ex se haberet, secernebat, soli que Deo tribuebat.

Quis perfectionem actuum humilitatis eius secundum dimensiones supra dictas intellectu apprehendat, quis affectu exprimat? Ipsi Cherubini & Seraphini eandem mirantur: & tu eandem suspice, & à longè saltem imitare, eliciendo eisdem humilitatis actus in præfenti.

II. Quàm

II. Quàm intensè doluerit hos verè humilitatis actus à tam paucis agnosci: à paucioribus exerceri: à tam multis è contra tot excessibus superbix diuinæ Maiestati insultari: & quidem eò intensius, quò clarius agnoscebat, quanto pe-re & quàm merito Deo placeret Humilitas, displiceret arrogantia: & quò ardentius infinitam Dei excellentiam ab omnibus demississimè agnosci ^{suspici,} glorificari cupiebat. Contritio de oscitantia in humilitate exercenda, & superbia extirpanda.

III. Quàm ardentia identidem iterarrit desideria, perfectius indies eisdem affectus multiplicandi, opere ipso demonstrandi, omnes ad idem intimæ humilitatis studium verbo, exemplo, affectuque inflammandi: Et quidem in particulari in tali opere humilitatis pijs-simè obeundo cum heroicis internis desiderijs, ipso corporis habitu, gestu, incessu, vultu, loquela angelicam præ se ferendo modestiam, cum intimo verè sui ipsius despicientiæ sensu. Zelus proficiendi in humilitate per crebram humiliationem sui internam, & externam: spontè assumptam, & vltro oblatam.

*Quomodo Christus infans exercueris
actus internos gratitudinis.*

IV.

I. **E**Xpende simili modo, quàm perfectè secundum omnem dimensionem Christus in infantia sua, licet nihil foris appareret, continuavit actus internos gratitudinis erga Patrem inchoatos ipso momento Incarnationis. 1. demissè agnoscendo, magni æstimando, grata mente acceptando omnia humanitati suæ collata charismata, ceu gratuita beneficia. 2. Datorem omnium reuerenter agnoscendo, magnificando, laudando, amoris & gratitudinis brachijs complectendo. 3. Accepta beneficia omni possibili modo compensare desiderando & statuendo. Et quidem eò perfectius, quò evidentius intuebatur 1. Infinitam diuinæ bonitatis, liberalitatis & benignitatis erga se abyssum. 2. Inæstimabilem excellentiam gratiarum & prærogatiuarum sibi concessarum, insuper omnium, per se suæque merita præuisa, donorum naturæ, gratiæ, gloriæ electis omnibus collatorum & conferendorum. 3. Incomprehensibilem gratuiti amoris excessum,

G

ex

ex quo hæc omnia conferrentur, & quidem ad fines tam sublimes. Suspice sublimitatem illius affectuum gratitudinis, & similes in præsentia excita, ut supra insinuatum, per consueta suspiria iuxta formulam offerendi sacrificium Eucharisticum, quam vide in Enchiridio Indult. c. 15. §. 2.

II. Quàm intensè deplorarit extremam hominum erga diuinam liberalitatis abyssum ingratitude, dolendo tam paucos, eosque tam parcè, rarè, & imperfectè hos actus gratitudinis usurpare: idque eo intensius, quo firmiter apprehendebat tantam ingratitude omnium ingratorum hominum, quotquot sunt, fuerunt, erunt, multipliciter, & enormitatem; tantam eorum cecitatem, socordiam, stupiditatem, cum tam facilè se gratos possent, si vellet, exhibere; & horrendas ingratissimas imminentes pœnas euitare; tantam diuinæ offensæ, quæ hac ingratitude incurritur, grauitatem. His consideratis elice affectus gratitudinis, quoad præteritum, seu affectus compunctionis de tua omniumque ingratitude, cum proposito emendationis.

III. Quàm feruenter proposuerit hos affectus gratitudinis tota vita, & quidem

dem intensissimos continuare etiam in maximis desolationibus, contumelijs, & tormentis: sicque abundè compensare hominum ingratitude, omnesque prouocare ad sui in hac re imitationem: & quidem eò feruentius, quò id gratius æterno Patri, nobisque vtilius esse sciebat. Et his expensis subijce desiderium similes gratitudinis actus internos sæpius renouandi, externosque hos vel illos superaddendi, e. c. conando benè orare, & alias ordinarias functiones perfectè obire ex motiuo gratitudinis.

*Quomodo eosdem gratitudinis affectus
tunc frequentârit Beata
Mater.* V.

I. **E**Xpende quàm purè, intensè, constanter, insatiabiliter B. Virgo Deipara eosdem prædictos gratitudinis affectus, vt ab initio vsus rationis ceperrat, nunc Mater effecta Creatoris continuerit, cum quotidie coram cerneret, foueret, tractaret, lactaret, & portaret illum, à quo sic se dilectam, sic electam, sic euectam supra omnes submissè recolebat: Et quidem eò eminentius,

tius, quò præ omnibus clarius in hac vita cognoscebat incomprehensibilem diuinæ benignitatis & liberalitatis erga se supra omnes puras creaturas abyssum, charismatumque sibi ex gratuita bonitate collatorum & conferendorum supereminentiam: & quò intensiorem per tot actus gratitudinis ab ineunte ætate frequentatos acquisierat habitum.

O si illuminatiores mentis oculos cum hac illuminatissima aquila in abyssum diuinæ erga te benignitatis & liberalitatis, & tuæ indignitatis & ingratitude defigeres, quàm te ad perpetuos gratitudinis affectus eliciendos obligatum cerneres? Hos ergò exemplo B.V. elice vt supra.

II. Quàm purè item, intensè, constantè, insatiabiliter eadem illuminatissima Virgo & Mater cum filio deflexerit tantam hominum ingratitude: tantam in diuinis beneficijs, maxime Redemptionis, agnoscendis cecitatem: tantam in ijs, saltem grato animo, compensandis socordiam: tantam in declinandis diuinæ contra ingratos vitiois sagittis stupiditatem: idque tantò vehementius, quò hæc omnia perspicacitè apprehendebat? Dolor de ingratitude subiungendus.

III.

III. Quam denique affectuosè desiderarit, firmiterque statuerit deinceps eosdem gratitudinis actus conari elicere in dies plures & intensiores, superaddere externos cum insatiabili desiderio longè supra vires se gratum exhibendi ei, à quo se gratis tot extraordinarijs benedictionibus diuinæ dulcedinis & gratiæ præuentam norat. Zelus illam imitandi, seu eliciendi actus gratitudinis in futurum.

*Quomodo Christus infans exercuerit
præcipuos actus internos amoris Dei.*

V. I.

I. **E**Xpende, quàm diuinè diuinus infans præcipuos actus internos amoris Dei, quos inchoârat conceptus in Matris utero, nunc in eiusdem gremio & præsepio continet, i. Diuinam bonitatem infinitè propter se amabilem, & quicquid illa amat, amando: omne bonum eius intrinsecum, vti infinitam perfectionem, beatitudinem; & extrinsecum, vti gloriam, & obsequia à creaturis exhibita, & exhibenda, ei fauendo, de illis gaudento: extrinseca bona maiora illi optando, & procurare desi-

G 3

desi-

desiderando. 2. Diuinam voluntatem beneplaciti in omnibus eius iudicijs, decretis, operibus & permissionibus quoad se, omnes, & omnia venerando, probando, & amplectendo. 3. Voluntatem signi in omnibus, quæ præcipit, vel se velle innuit, per se, omnesque alios impleri cupiendo.

Quos omnes actus eò sublimiore modo elicuit, quò perfectius infinitam diuinæ bonitatis amabilitatem, quæ Deus infinita sua scientia comprehendit; quæ homo, visione beatifica & scientia infusa eminentissima præuidit, simulque perspexit, quàm æquum esset, creatorem omnium creaturarum perfectiones, ob quas illæ amandæ forent, eminentissimè continerem, longè super omnia creata esse omni possibili meliori modo diligendum, præsertim ab ijs creaturis ratione præditis, quæ maioribus ab ea beneficijs essent ornate: deinde etiã, quò remotior fuit ab omnibus minus ordinato amore sui, qui est maximus hostis amoris Dei, ob infinitam eius sanctitatem, & omnimodam impæccabilitatem: & quò diuinior habitus charitatis illius sanctissimæ animæ fuit infusus in instanti cõceptionis. Suscipe hos diuinissimos eius affectus,
col.

eisdemque, pro modulo tuo, elice, & porro frequentare, & re ipsa demonstrare, omnemque inordinatum amorem proprium euellere statue.

II. Quàm vehementer doluerit hos prædictos amoris affectus ab hominibus tam paucis, tam raro, tam frigide usurpari: sed contra potius apparentem vilissimæ creature bonitatem plus æstimari & amari, quàm immensam, infinitam, æternam, incomprehensibilem Dei Creatoris bonitatem: iustissima eius iudicia, decreta, opera toties improbari; sanctissimas leges violari: cum & tot offensarum iniuriarumque Creatori à creaturis hac ratione illatarum enormitatem, & tantam, tot hominum amorem sui amoris Dei anteponentium cæcitatem clarissimè intueretur, & vehementissimè detestaretur. Eisdem affectus doloris de tua omniumque in Deo redamando tepiditate elicere conare.

III. Quàm ardentè desiderarit, statueritque hos amoris affectus perfectissimos reliqua vita continuare, reque ipsa declarare in obiectis, maximè arduis, in summis desolationibus & cruciatibus: sicque defectum amoris Creatori ab ingratissimis creaturis debiti cõpensare, omnesque ad sui æmulationem prouocare

ob causas 1. puncto allatas. Zelus imitandi Christum in his amoris affectibus frequentandis, & facto ipso declarandis per actus externos hos vel illos, e. c. ex amore ardua quæque occurrura, resignato hilarique animo tanquam de paterna Dei manu acceptando: conando ex eodem motivo perfectè hoc vel illud munus sibi incumbens obire, hanc vel illam imperfectionem sollicitè curare, &c.

VII. *Quomodo eosdem actus amoris Beata Mater exercuerit.*

I. **E**Xpende, quo pacto B. Mater & Virgo fide illuminatissima, & charitate flagrantissima præfatos tres præcipuos amoris actus, sibi iam à primordio vsus rationis familiarissimos, nunc frequentarit tantò purius, intensius, constantius, insatiabilius, 1. quò sensim in singula penè momenta clarius infinitam Dei amabilitatem cognoscebat. 2. quò se eminentius supra omnes puras creaturas ab eodem amari sentiebat. 3. quò ab omni impedimento amoris Dei, fomite peccati, & amore sui remotior erat. 4. quò & corpore, & spiritu fornicari ardentissimæ charitatis filio Dei & suo

suo vicinior erat. s. quod inæstimabili-
ribus primitus sibi infusam habitualement
charitatem supereminentiſſimam au-
xerat incrementis, per tot eximios a-
ctus amoris extota latitudine habitus,
& supra non raro, hucusque toties fre-
quentatos. Et hos expensas suscipe, &
à longè saltem æmulare.

II. Quàm vehementer optarit multò
adhuc affectuosius omnibus præterita
vitæ momentis hos actus frequentasse:
quàm intensè doluerit à tam paucis,
tam imperfectè Deum infinito amore
dignissimum redamari, ob causas iam
dictas. Compunctio de tepiditate in
Deo redamando.

III. Quàm firmiter proposuerit eos-
dem actus internos crebrius affectuosi-
usque elicere, externos addere hos, vel
illos, & quidem omnipossibili perfe-
ctissimæ dilectionis excessu. Zelus eam
æmulandi.

3. Heb-
dom.

Dominica III. Post Epiphaniam. Post E-

De leproso mundato, & Centurionis seruo
sanato. Matt. 8. I.

I. Iesus leprosum se adorantem & di-
G. s. cen-